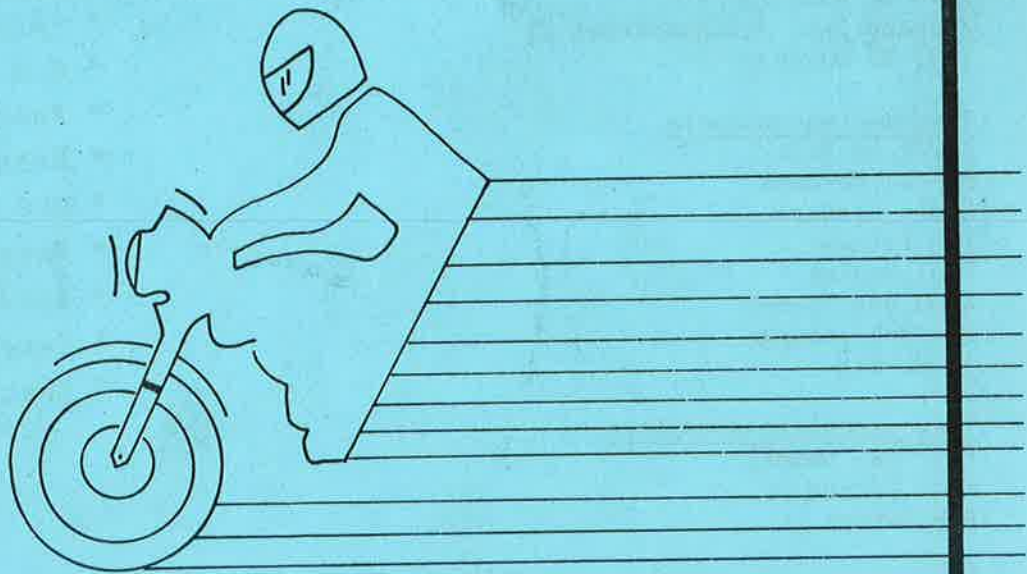


FOOT TJE



1988 110:4

Clubblad t CCTje verschijnt
om de twee maanden.

Redactie

Anita vd Bolt
Marcel Hermans
Lisette Hermens
Jacqueline Hubers
Henny Linders
Jolanda Willems

Bestuur MCC St.Anthonis

Voorzitter

Bas Peters Molenstraat 44c
5446 PL Wanroij tel: 08859-51113

Secretaris

Gert-jan Kroef Anthoniuspark 3
5848 BN St.Anthonis tel: 08858-2391

Penningmeester

Frank Kersten Past.Nijevaertstr.16
5845 BN St.Anthonis tel: 08858-2033

Bestuursleden

Andrew Thijssen Burg.Goossensstr.11
5845 AP St.Anthonis
Eric van Bommel Vlagberg 10
5845 EC St.Anthonis
Henny Linders Kerkeveld 7
5846 AL Ledeacker
Jan-Pieter Moors Dkn Molmanstr. 11
5845 AH St.Anthonis
Matt Rongen Noordstraat 17
5446 XC Wanroij
Jolanda Bus Julianastraat 21
5831 ES Boxmeer

Evenementencommissie

Karel vd Bolt
Marcel Hermans
Henny Linders
Bas Peters
Paul Sesink
Koos van Tienen
Ben Vollenberg
Ad de Wit

Toercompetitie commissie

Eric van Bommel
Matt Rongen
Bas Peters

De meningen afgedrukt in het Clubblad
behoeven niet die van het bestuur en
de redactie te zijn.

VOORWOORD

Voor U ligt alweer het vierde
nummer van het CC'TJE.

De redactie is er weer in geslaagt
om U enige tijd te boeien aan ons
blad, waarvan de inhoud sterk uit-
een loopt.

Deze bestaat grotendeels uit motor-
sportnieuws.

Toch is de redactie steeds op zoek
naar nieuwe verhalen, waarbij jullie
kunnen helpen.

Stuur eens iets in en maak het club-
blad nog boeiender.

Want wat is een clubblad zonder inhoud.

Voorzitter M.C.C.

Bas Peters.

INHOUD

- * Verslag Duitsland
- * M.A.-Run
- * Puzzelrit
- * Dobbelrit
- * MCC Roddels en informatie
- * Vakantie verslag
- * Verslag Geneve
- * Verslag Donnington
- * Laatste toertocht

WEEKEND DUITSLAND MET VRIENDENCLUBS

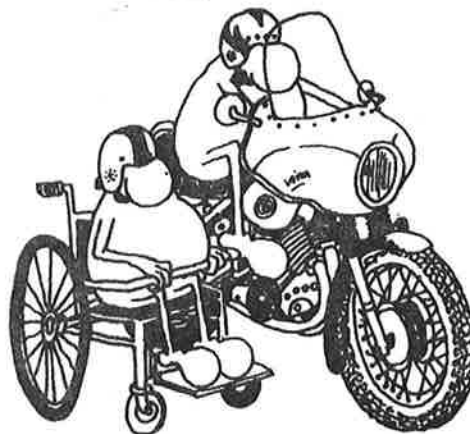
In het weekend van 26,27 en 28 augustus was het weer zover, we hadden weer ons jaarlijks regionaal weekend met enkele vriendenclubs zoals, Mercurius uit Odiliapeel, De Ketel uit Vorstenbosch, en de Stamrijders uit Oss die dit jaar het weekend had georganiseerd, Het was dit jaar aan de Biggensee, dicht bij Winterberg in zuid-Sauerland, Duitsland. We waren met z'n tweeën van M.C.C.

We vertrokken op vrijdagmorgen vanaf de brink met een routebeschrijving die de stamrijders naar ons opgestuurd hadden, maar al snel kwamen we erachter dat door de vele omleidingen in Duitsland de route niet goed te volgen was, zodat we zelf maar een route uitstippelde om sneller in Olpe te zijn. Om ongeveer 6 uur waren we in Olpe, waar verder nog niemand was, we waren al bang dat door het slechte weer er verder ook niemand meer zou komen. Maar nadat we de tent hadden opgezet en koffie hadden gezet, kwamen er rond 8 uur toch nog 2 motoren aan, Rijders van de Stamrijders, met meerdere tenten (ook voor andere mensen die nog later zouden komen en hun tent niet in het donker wilde opzetten) toen we die tenten opgezet hadden, Hebben we met z'n allen nog gezellig een pilsje bij de tent gedronken en wat te eten gemaakt. Om ongeveer 10 uur kwamen er nog 2 motoren van de Stamrijders aan, die dus niet meer hun tent hoefde op te zetten.

Nadat we s'morgens behoorlijk laat waren opgestaan, hebben we enkele wedstrijdjes ging-pong, en daarna zijn we met z'n tweeën in het stadje Olpe gaan eten en verder de stad wat bezichtigd. Rond 3 uur kwamen er weer 2 Motoren aan dit keer van Mercurius, maar die hadden geen tent bij zich, zodat die op zoek gingen naar een pension. Rond 5 uur kwam de laatste motor aan van de Stamrijders, we dachten dat iedereen er toen was, en gingen met enkele taxi's naar het dorpje Sondern waar een groot feest was, om te eten en te feesten. Na goed te hebben gegeten, gingen we aan het feesten met natuurlijk veel olie, ole, ole, ole, we are tehe..... Wat zijn die Duitsers....., en prompt kregen we reactie, van 4 mensen van de Ketel die later waren gekomen toen we al weg waren, en die ook een taxi hadden genomen en ons in het dorpje hadden gezocht, Het werd een zeer gezellige avond met veel pullen bier, er werd zelfs met paspoppen gedanst van het decor, en door de heren van de stamrijders zelfs in badpakken en met pruiken. Om 12 uur was er een grandioos vuurwerk te zien boven de Biggensee, veel leut dus.

De volgende dag reden we in aparte groepjes naar huis want sommige gingen over de snelweg en andere weer niet. Om 5 uur kwamen we met z'n allen bijeen in een restaurant in Oss voor de koffietafel. En daarna hebben we bij het Stamineke nog wat gedronken. Het was een zeer gezellig weekend, met een heel leuke groep, waarmee we veel schik hebben gehad!!!

Anita



2^e MARIA AUXILIATRIX RUN 17 september 1988

Stichting Maria Auxiliatrix run

Op zaterdag 17 september was het weer zover de 2e m.a.run, voor gehanicapten jongeren van de stichting maria auxiliatrix te Venlo. Van onze club waren er enkele vele dagen bezig geweest met het opbouwn van de tent, het aansluiten van de bar, en meer van die noodzakelijke bezigheden. Vrijdag's kwamen de meeste zijspanrijders binnen, en s'avonds werd er ook al het nodige drankje genuttigd. Ik zal even uitleggen wat de M.A. run is voor mensen die er nog niks van gehoord hebben, dit is een run van ongeveer 80 kilometer lang, waaraan zijspannen uit alle delen van Nederland, Duitsland, België, Engeland en zelfs uit Canada meedoen.

Ze komen dan allemaal bij elkaar in de inrichting Maria Auxiliatrix waar hoofzakelijk Lichamelijk gehanicapten zitten.

In elke bak van zo'n zijspan komt dan tijdens de run een gehanicapt kind te zitten. De zijspanrijder gaat dan de gehele dag met zo'n kind om, dus het is niet alleen het rijden, maar ook alles wat eromheen komt, samen eten, wandelen, w.c., etc.

Omdat er nogal veel oer omheen komt kijken vragen ze vele vrijwilligers voor de verzorging eromheen, zoals Mercurius verzorgt elk jaar het eten tussen de middag tijdens de run, en zorgt er ook tevens voor dat de rolstoelen van plaats naar plaats vervoerd en ook telkens bij de goede zijspan komt te staan.

de Ketel zorgt voor de bardienst op vrijdag en zaterdagavond, en vanuit onze club hebben we met een paar man meegeholpen de tent open af te breken. En tijdens de run zijn er vele ordonances nodig om de wegen waar we langs komen af te zetten en het verkeer stil te zetten. En daar deden we met onze club ook aan mee.

Zaterdag werd er vroeg opgestaan, om 8 uur ontbijten, en daarna kregen de 120 vrijwillige ordonances hun instructie's van de rijkspolitie die dus gewoon zei; "je zorgt er gewoon voor dat de auto's stoppen, hoe dat interesseert me weinig, en als ze dan toch doorrijden schrijf je het nummer maar op, dan gaan wij er later wel achteraan", leuke instructie's dus!!!

De stoet was zeer lang het begon met 2 politiemotoren, die iedereen tot stoppen maande, daarachter 120 ordonandes, daarachter een politieauto om te controleren of de mensen echt nog stilstonden, daarachter 160 zijspannen met in elke bak een gehanicapt kind, daarachter een zuidoosterbus en 2 kleine taxi-busjes, voor familieleden, kinderen van de zijspanrijders en gehanicapten, 3 hulpwagens voor eventueel pech onderweg, daarachter 1 zijspan die de ordonances weer tussen de stoet voegde en dan kwam de bezemwagen. Als je als ordonances een weg had afgezet moest je de hele stoet weer voorbij, en zo snel mogelijk!!!!.

Om 9 uur vertrokken we vanaf het terrein in Venlo, de route was ongeveer, Venlo-Tegelen-Blerick-Baarlo-Maasbree-Sevenum-Horst-Melderslo-Veiling in Grubbenvorst, Overal stonden vele mensen langs de weg er stonden zelfs in dorpjes harmonie te spelen, heel gezellig dus, Op de veiling in Grubbenvorst Stond het middageten klaar en werd daarna een Wild-West show opgevoerd. Daarna reden we verder via Lottum-Broekhuizen-Ooyen-Blitterswijk-Arcen. Bij de kasteeltuinen in Arcen was de 2e stop van ongeveer 2 uur waarin rustig gewandeld kon worden. Ook trad er in de tuinen speciaal een kindercircus op, die zeer leuk was. Om 4 uur gingen we terug naar Venlo, midden door het centrum . Zodat alle ordonances hard-nodig waren. Terug op Maria Auxiliatrix kwam iedereen bij elkaar in de grote tent, waar een barbeque was, nog een wild-west optreden, kindercircus, wild-west dansgroep, ritmische dansgroep, en waar daarna een groepje speeld en iedereen verder zelf kon dansen, wat ook volop gedaan werd. Gehanicapten en niet-gehanicapten door elkaar, dit werd nog een zeer gezellige avond. De volgende lekker lang geslapen. Daarna ontbeten , de tent mee opgeruimd, en dat was het weer voor dit jaar. We kunnen terugzien op een zeer goed verlopen run, dus tot volgend jaar!!!!

Zeer plotseling en erg onverwachts is ons oudste clublid

Martien Thijssen overleden.

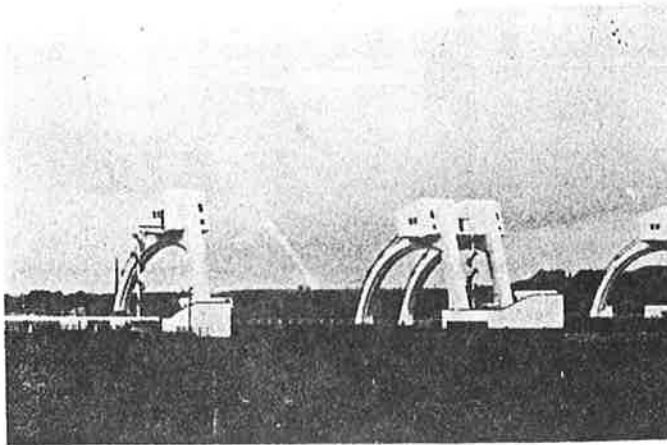
Wij zullen hem missen als een trouw clublid en goede vriend.

Wij wensen de Fam.Thijssen heel veel sterkte toe.

Met z`n allen kwamen we weer bij elkaar in het Cafeetje op zondag 11 september. Over het weer hadden we niet te klagen alhoewel zonnig toch anders is. Met de beste verwachtingen voor die dag schreven we ons in. Met acht motoren gingen we van start. De autobaan op om vervolgens deze afslag te nemen.

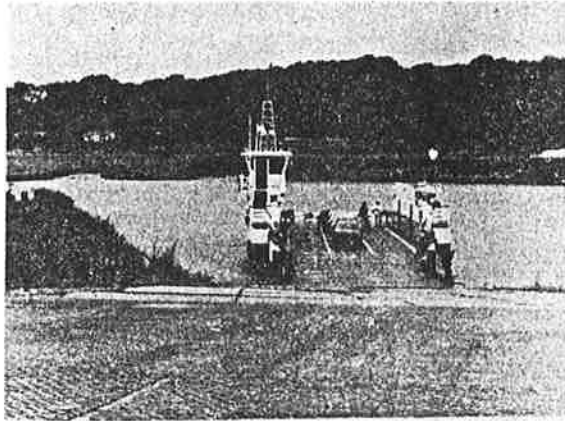


De plaatsen die onderstreept stonden op de papieren die we meekregen moesten we doorkruisen. We gingen er bij Elst, Oosterhout af. Door elst heen en op naar Driel want bij de sluis in Driel was de vraag: welk artikel van het wetboek van strafrecht verbiedt de toegang tot de stuw?



Zoals de meeste mensen wel weten is dat artikel 461 wat er dus ook op het bordje stond. We volgden de Nederrijn stroom-afwaarts en staken over in de richting Renkum .

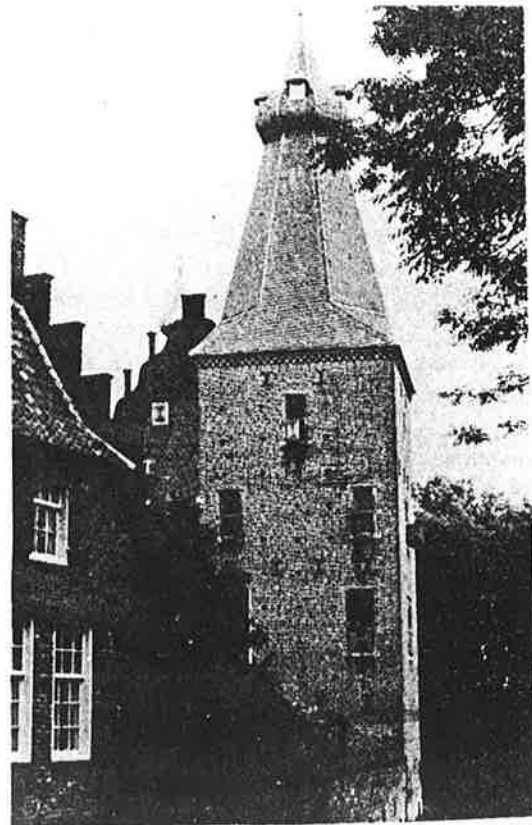
We werden naar de overkant gebracht met het Lexkesveer waar 170 personen op mogen maximaal.



Na een klein eindje toeren kwamen we bij kasteelDoorwerth waar we de kettingen gingen tellen. Zelfs onder de brug werd gekeken. We waren er van overtuigd dat er wel iets mee aan de hand zou zijn. Toch waren de twalf kettingen die wij telden wel goed.

In het kasteel hebben we de inwendige mens versterkt met een kop koffie en een gevulde koek.

Via Oosterbeek op naar Schaarsbergen waar menigeen nog "goede" herinneringen aan had. (Militaire dienst of zo?) We volgden de aanwijzingen op het papier op. Eerste stoplicht rechts en dan weer de eerste weg rechts. Nu kon je meteen na de stoplichten rechts een bocht van 180° maken maar het bord voor het stoplicht zei dat dit niet mocht dus werd het de weg erna.



Het huisnummer van dit gebouw gaf ons nogal wat problemen, niet dat we het niet konden lezen of zo. Nee we konden het hele gebouw niet vinden. Volgens mij waten we niet de enige die er menige kilometers meer voor afgelegd hebben. Uiteindelijk vonden we dat het nummer 780 was.



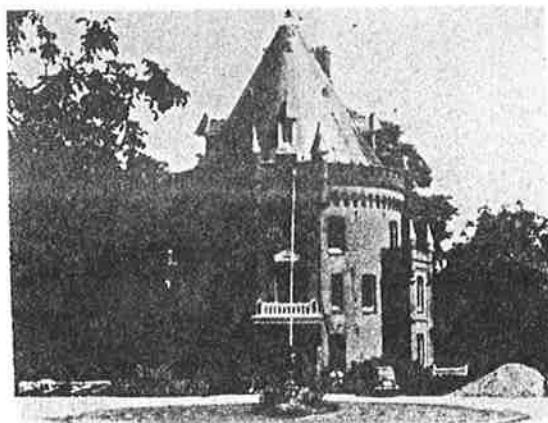
De vliegbasis in Deelen zijn we voorbij gevlogen en dat de maximum snelheid voor bromfietsen daar 30 is hadden we dus ook niet.



In de telefooncel in Otterlo met nummer SP 193 hadden we even naar de organisatie kunnen bellen dat we de sluitingstijd van 17.30 uur echt niet konden halen en dat we iets later kwamen. Dit hebben we dus niet gedaan anders werden ze ook nog ongerust en die mensen hebben het op zo'n dag toch al zo druk. (Bas die op de baby pastte)

Hoeveel molenstenen lagen er bij de watermolen in Eerbeek ? Nou eentje stond er tegen de muur opgesteld en de ander daar stond je bovenop als je in de molen bent gaan kijken. Volgens onze berekeningen kwamen we dan uit op 2. Wat ook nog klopte ook. (Was alle moeite toch niet voor niks geweest).

De Gelderse Toren hebben ze herbouwd in 1868. Dat kon je zien als je tussen Spankeren en Leuvenheim bij hectometerpaaltje 17,3 het paadje in reed. Twee oudjes op hun zondagse wandeling waren helemaal niet blij met hun verstoorde rust en lieten ons dat merken door een gezicht op te zetten waarvan de motor over z'n toeren zou raken.



De familie NOOITGEENRUST kreeg ook vandaag geen rust want iedereen ging bij de Bedriegertjes in Roozendaal kijken wat zij met hun klucht kinderen aan entree geld kwijt waren. (Wat zijn wij Nederlanders toch een nieuwsgierig volkje of niet soms?) Het antwoord was f 22,-- en of dat de moeite waard was weten we niet, omdat we toch al laat waren zijn we niet naar binnen gegaan. (Anders wel?)

De borden van Arnhem, Nijmegen hebben we nog gevolgd om vervolgens de A 73 op te sjeezen in de richting ST.Anthonis. Dit i.v.m. de tijd en het natte spul wat van boven viel.

Het aantal km. dat we die dag hadden gereden had moeten zijn: 224,350 maar omdat kilometertellers wel eens afwijken kwamen wij uit op 226 km.

Alle antwoorden opgeteld en afgerond op twee decimalen kwam uit op 3762,350.

Ben Vollenberg zat er het dichtste bij en had alle vragen goed beantwoord. Marion Brandts en Paul Sesink waren tweede en Gertie Kroef met haar groepje waren derde.

De lijst met de andere deelnemers volgt op de volgende bladzijde evenals het aantal deelnemers en tot welke club zij behoorden.

Al met al een vermoeiende maar desalniettemin toch gezellige tocht in een mooie omgeving.

Lisetta.





MOTOR CLUB 't CAFEETJE

Secretariaat: G.J. Kroef
Antoniuspark 3
5845 BN St. Anthonis
Bankrelatie: Rabobank
nr. 103030735
Giro vd. bank
nr. 1099629
KvK. V 218486

2.

25 M de Vocht	-
T Janssen	MCC
Mat vd Heyden	MCC
26 Rob Bulkens	MCC
27 MTC 't Brummerke	MTC 't Brummerke

Totale aantal inschrijvingen	:	46
Ingeleverd voor 17.30 uur	:	39

Deelname per club.

MC De Ketel	:	4
MC Mercurius	:	8
MC De Batavier	:	3
MTC 't (B)Drummerke	:	1
MCC ST-Anthonis	:	22
geen club	:	1

GJ.



MOTOR CLUB 't CAFEETJE

Secretariaat: G.J. Kroef
Antoniuspark 3
5845 BN St. Anthonis
Bankrelatie: Rabobank
nr. 103030735
Giro vd. bank
nr. 1099629
KvK. V 218486

UITSLAG PUZZELRIT MCC ST ANTHONIS

1.

11 SEPTEMBER.

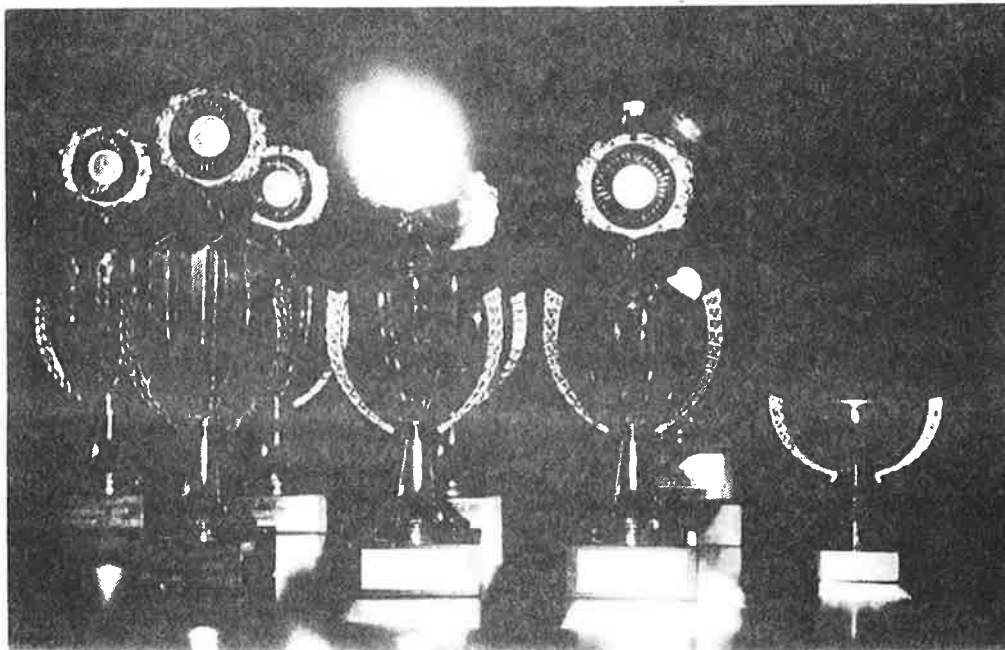
1	Ben Vollenberg	MCC
2	Marion Brandts	MCC
	Paul Sesink	MCC
3	Gertie Kroef	MCC
	Jack Deenen	MCC
	Rob Vloet	MCC
	Willy vd Elzen	MCC
4	Frans Schepers	Mercurius
5	Lisetta Hermens	MCC
6	Jolanda Bus	MCC
7	M Schepers	Mercurius
8	Ad de Wit	MCC
9	Henny van Eert	Mercurius
10	Henk van Tienen	MCC
11	Willy Nabuurs	MCC
	Enrico Jans	MCC
	Wilfred Bongers	MCC
	Theo Kroot	MCC
12	Frans van Gerwen	Mercurius
13	Grad en Sonja	Batavier
	Bart Peters	Batavier
	Bart van Dooren	Batavier
14	Arno Bongers	MCC
15	Geert-Jan van Berlo	Mercurius
16	Marion van Lankveld	Mercurius
17	AAM Poltens	De Ketel
18	HGL vd Liefvoort	De Ketel
19	Pieter Aerts	MCC
20	H vd Heyden	De Ketel
21	Paul v Zoghel	De Ketel
22	Diny vd Greef	Mercurius
23	Erik v Bommel	MCC
	Karel vd Bolt	MCC
24	Ad de Wit	Mercurius



Dobbelrit '88

Op 21 augustus was het weer zover, onze derde club dobbelrit, vorig jaar was het nog een groot succes met 140 deelnemers. Dit jaar werkte het weer niet mee, en was er een opkomst van 35 deelnemers, enkele van Mercurius en de rest allemaal van M.C.C.

Op de volgende pagina zie je een fotoimpressie van deze toch zeer gezellige dag, en daarop volgend de uitslag.

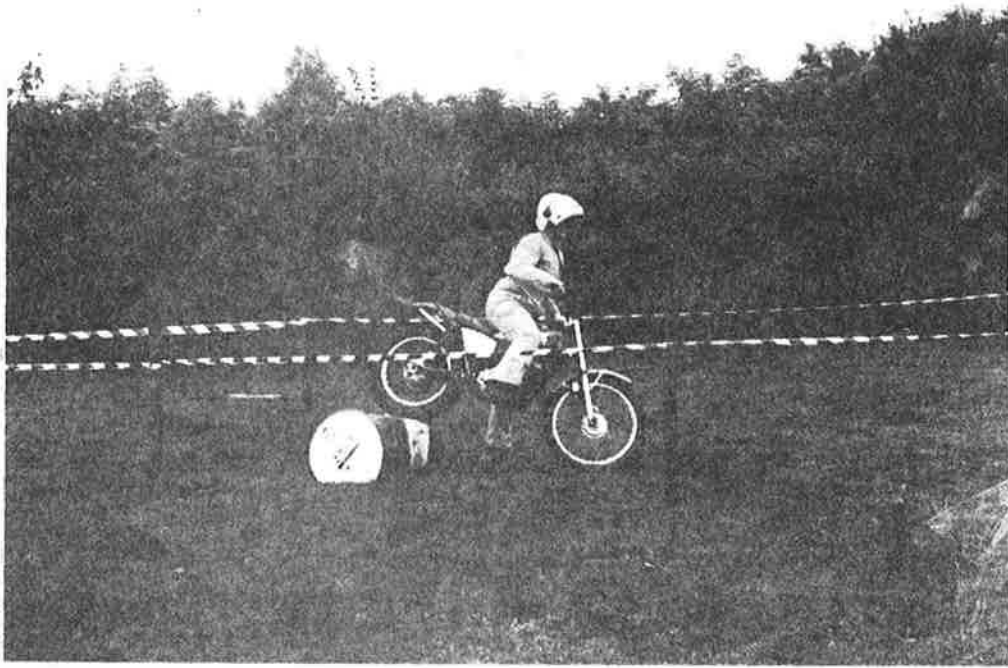




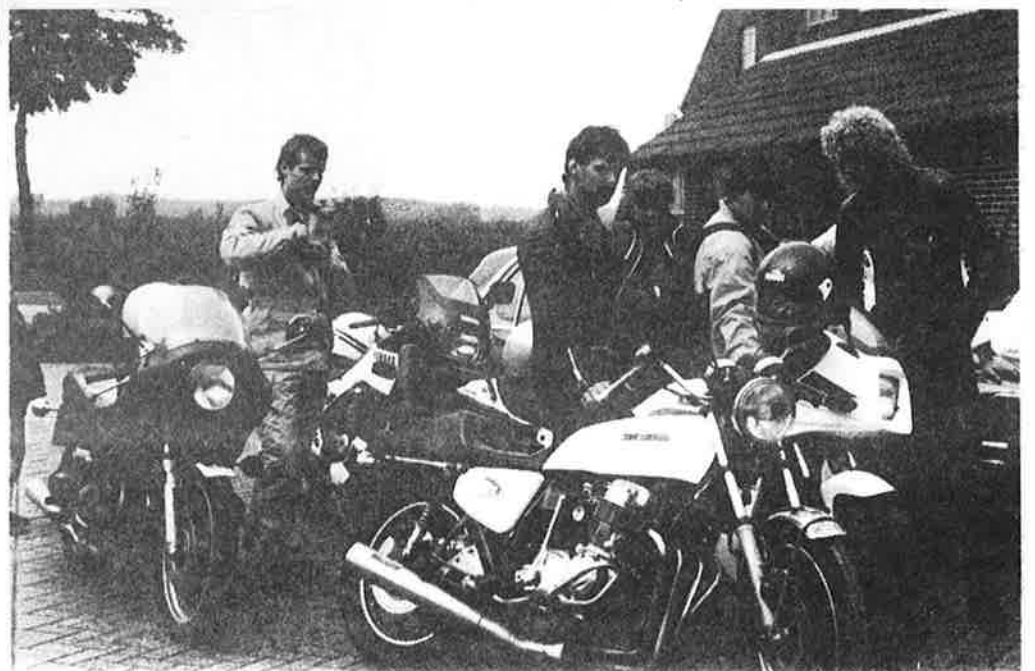
Een Motorsimulator, bij
shoarma-zaak "Marrakech" in
Venray.

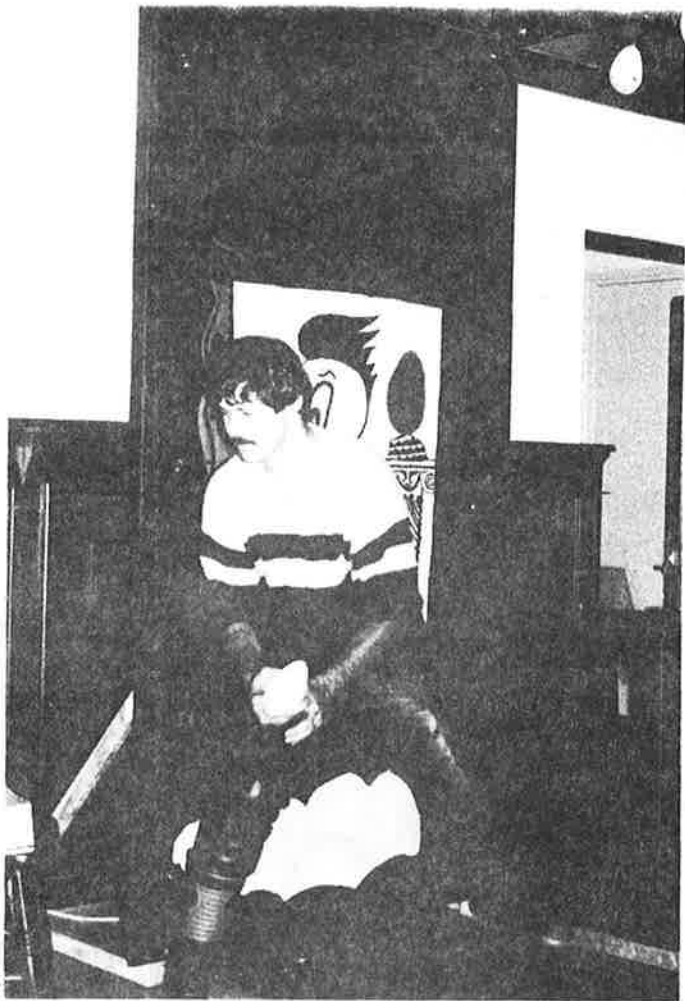
Het Bandenrolspel , bij
"de Molen banden" in Reek.





Bij zaal" ons genoeg"
in rijkevoort was het telkens
terugkeerende trialrijden.





Het Eivangspel in zaal
" Le Gourmet " te Boekel.

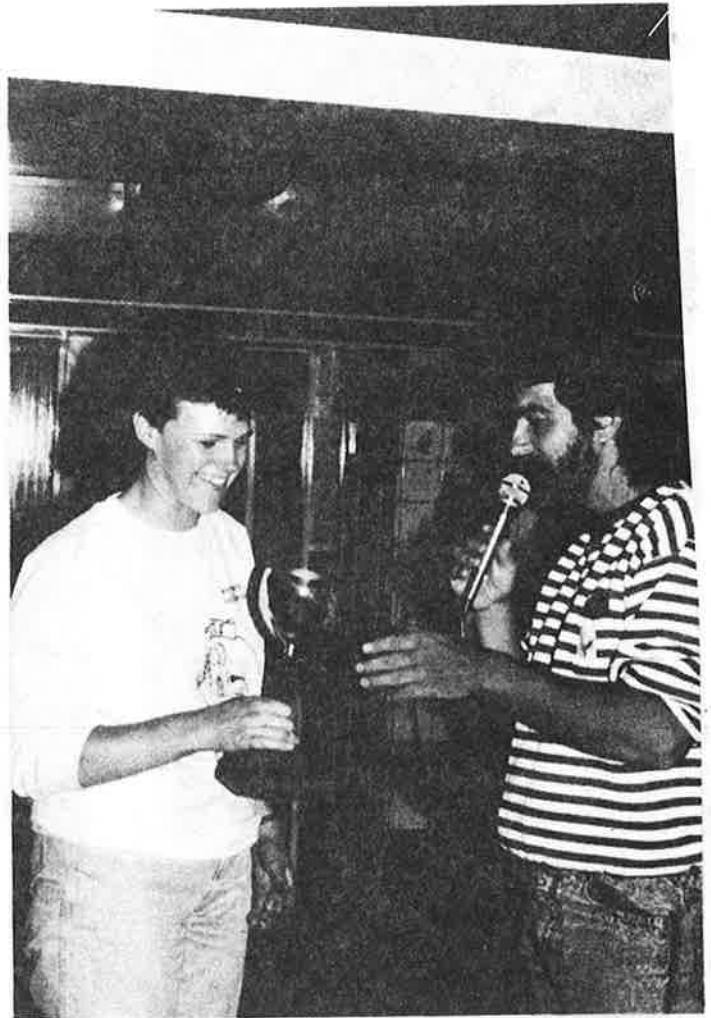


Koemelken, in cafe
" de Posthoorn " te Cuijk.



En dan was er de Paardebaan in zaal " de Heidebloem " in Sieben-
gewald.

Om ongeveer 5 uur was iedereen binnen en om ongeveer 6 uur begon
de prijsuitreiking, waarvan de uitslag op volgende pagina staat,
Het was zoals al gezegd niet druk, maar het was als van ouds weer
oergezellig, dus als volgend jaar het weer een beetje meewerkt,
wordt het welweer een grandioos succes, dus tot volgend jaar !!!!



grootste club (enigste ook)



MOTOR CLUB 't CAFEETJE

Secretariaat: G J Kroef
Antoniuspark 3
5845 BN St. Anthonis
Bankrelatie: Rabobank
nr. 103030735
Giro vd. bank
nr. 1099629
KvK. V 218486

UITSLAG DOBBELRIT MCC ST ANTHONIS. 21 AUGUSTUS 1988.

VROUWELIJKE DEELNEMERS.

1	Ingrid vd Berg	MCC	198
2	B de Hoog	-	181
3	Ellie Traa	Mercurius	153
4	E vd Ven Schraven	MCC	134
5	L Hermers	-	113
6	M Weerts	-	110
7	H Hendriks	-	105
8	Gertie Kroef	MCC	97

MANNELIJKE DEELNEMERS.

1	G Willems	MCC	255
2	Rob Bulkens	MCC	253
3	J Deenen	MCC	241
4	Rene v Kempen	MCC	240
5	Riny Willems	MCC	234
6	Arno Bongers	MCC	221
7	Piet v Katwijk	MCC	214
8	G Jansen	-	212
9	Peter Jans	MCC	210
10	Wilfred	MCC	209
11	J Bos	Mercurius	208
12	Geert v Hees	MCC	207
13	Martien vd Heyden	MCC	206
14	Enrico Jans	MCC	203
15	J Cornelissen	-	200
16	Matt Vloet	MCC	198
17	Twan vd Wouw	MCC	196
18	Cris Traa	Mercurius	193
19	Rudy Nabuurs	MCC	192
20	R v Lieshout	-	189
21	Jhon Ermens	MCC	179
22	Frank Willems	MCC	177
23	Twan vd Ven	MCC	166
24	Rob Vloet	MCC	154
25	Frans Schepers	Mercurius	143
25	Frans v Gerwen	MCC	143
26	M de Vocht	Mercurius	109

MC Mercurius 5 , MCC ST Anthonis 23 , geen club 7 , totaal 35.

RODDELS EN INFORMATIE.

- * Te koop gevraagd: 1-wielige motoraanhanger (Freebird)
Twan Grutters Tel: 08855-75083

- * Te koop: 1 leren motorpak. Bestaande uit jas en broek, maat 38,
kleur blauw/zwart. Prijs f 275,.
1 paar motorlaarzen, maat 36/37, prijs f 60,-
Alles slechts enkele malen gebruikt. J.Bus Tel: 08855-73778

- * Te koop: Yamaha FZ 750 Bouwjaar Maart 1988
Tel: 08859-54233 te Wanroy.

- * Het motorfilmteam van St.Tunnis heeft, zoals je misschien wel gemerkt hebt,
gefilmd bij de dobbelrit, de puzzelrit en de Maria Auxiliatrixrun.
Wanneer deze film getoond wordt, wordt later bekend gemaakt.

- * Motorfilmteam St.Tunnis was kapot van de rijstijl van ons lid Frans van
Gerwen, die op een zeer speciale manier de bochten neemt.
Hiervan was het filmteam dus op de hoogte en ging samen met Frans + enkele
fans naar de beroemde bochten van het Leker.
Hier moest Frans z'n kunnen tonen, en wij kunnen hiervan ook genieten
tijdens de vertoning van de film.

- * Op vrijdag 4 November is onze jaarlijkse feestavond.
Noteer deze datum alvast in je agenda !!!!!!!

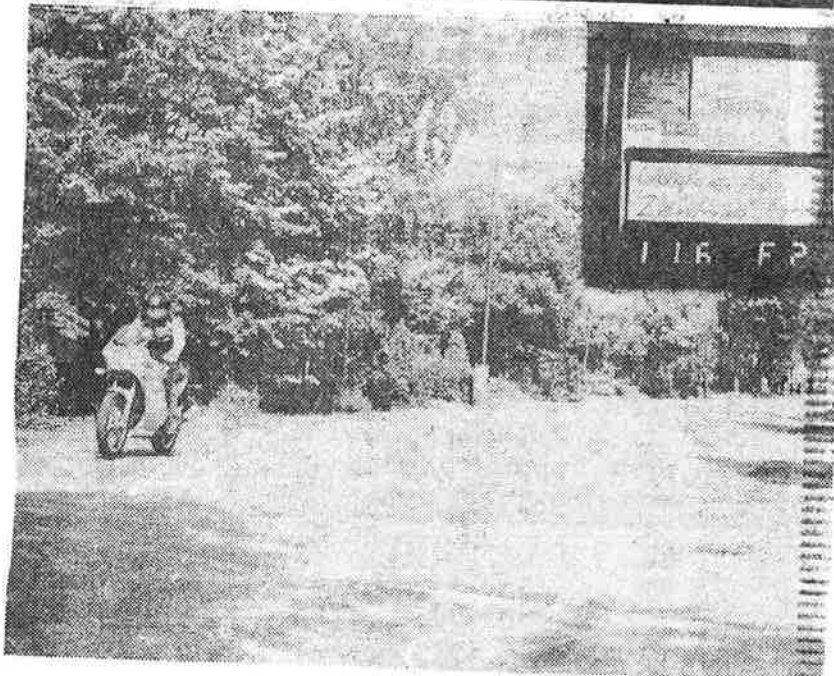
- * Wie heeft er nog interesse voor de Grand-Prix poule van volgend jaar ??
Reactie's graag bij Bas, zodat zij weten of ze er mee door kunnen gaan.

- * Na de dobbelrit werden er dit jaar weer de gewoonlijke wheely's gemaakt,
zo ook Frank Willems.
Maar de politie van St.Tunnis was hier ook getuige van en zette de
achtervolging in. Hij had geluk en kwam er met een waarschuwing vanaf.(dit
misschien ook wel omdat de politieagent zelf ook een motorrijder was.)

- * Wat Matt Vloet gemaakt heeft weten we niet precies, maar bij het regionaal
weekend in Duitsland was Matt zaterdagochtend op de Brink, alleen.
Hij liet het er echter toch niet bij zitten, en ging op weg om alleen
naar Duitsland te rijden. Maar van horen zeggen is hij niet verder gekomen
dan Gennep. Daar legde hij z'n motor erbij neer en is toen maar weer huis-
waarts gekeerd. Hopelijk valt het allemaal nog mee, en anders alsnog
van harte beterschap, en Matt het volgende weekend beter.

WANTED !

ZEELANDS POLITIE NIEUWS



Kampioentje?

Dit was hem dan de dagkampioen, die wij vorige week in onze rubriek vermelden. Normaal zien we op de foto's die gemaakt zijn een kenteken, maar omdat deze motorrijder aan de voorkant gefotografeerd werd moesten wij het zonder kenteken stellen. Zou deze jonge coureur nu vrijuit gaan en dat met zo'n „loei" van een overtreiding? Zonder geluk vaart niemand wel, echter in dit geval ware het wenselijk, dat Vrouwe Justitia haar werk zou kunnen doen.

Is nu de jongeman in kwestie genegen zelf naar het bureau te komen, of moeten wij het hebben van de sociale controle, die een dorp als Zeeland zeker wel kent. In ieder geval wij wachten het nog maar even af.

WIJ HEBBEN WEL EEN STERK VERMOEDEN

WIE DIT IS !!!!

O O S T E N R I J K

1 9 8 8

Na 3 maanden wachten was het dan zover: OOSTENRIJK.
Drie maanden tijd om onze vervoersmiddelen te prepareren, de tenten en het slaapmateriaal uit de kast of winkel te halen en de nodige voorzieningen te monteren.

28-07-'88:

Vier uur in de morgen: de wekker loopt af en de bloeddruk loopt op. We zouden bij Rob bij elkaar komen en jawel, om half 5 stonden er 3 vol bagage gepakte Japanners en 4 Hollanders te popelen om te vertrekken: Geert, Jacques, Rob en Gerty.

Na alle bagage zo goed mogelijk te verdelen, de koffiekkan leeg te maken en de slaap uit de ogen te wrijven, kon het gas erop richting Seefeld.

Onderweg in Duitsland hadden we wel eens last van mist, zodat de vaart wat geminderd moest worden.

Het verkeersbord "MOTORFAHRER GIB DEINEN SCHUTZENGEL AUCH EINEN CHANGE" sprak ons wel aan.

Na 8 uur rijden (de rusttijd er niet bij geteld) liep de kilometerstand en de pijn in ons achterwerk gelijk met elkaar op.

Vooraf moest eraan geloven. Na 8 uur met een rugzak van 15 kilo te hebben geduopassagierd, was Jacques zo galant om de zware last over te nemen. "En inderdaad; 15 kilo is veel"

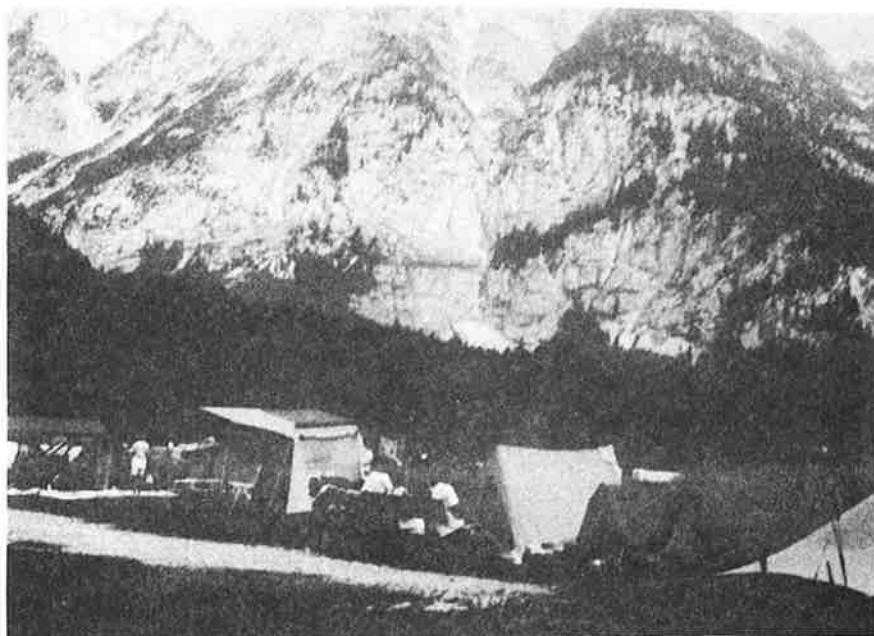
Na 3 keer de grens van Duitsland- oostenrijk te hebben gepasseerd (touristische route) , reden we na een uurtje de camping op.

HOLIDAY CAMPING in Leutasch, 5 kilometer onder Seefeld.

Nadat we de tent met pijn en moeite hadden verankerd, konden we de inwendige mens versterken.

Onze eerste, maar zeker niet laatste Wiener schnitsel met friet werd verorberd.

Daarna inderdaadslapen. Maar na anderhalf uur werd Jacques wakker omdat zijn tent aan de binnenkant net zo nat bleek te zijn als aan de buitenkant. Lekkage dus.



Jacques moest bij Geert aankloppen en zijn koffiefilter werd tot bagagedepo gepromoveerd.

Nadat we de eerste nacht zonder verdere problemen hadden overleefd, moest de camping verkend worden.

We kwamen er al snel achter dat deze meer weg had van een kuuroord voor overspannen leraren, dan een gezellige vakantiebestemming.

Daar moest dus verandering in komen. Geert nam contact op met zijn zus Leny die in Seefeld woont en daar als reisleidster werkt.

Zij zei dat we s'avonds maar naar Seefeld moesten komen, want we zouden misschien bij vrienden van haar kunnen camperen.

Nadat we de eerste dag hadden gevuld met zwemmen en te veel zonnen (bleek achteraf), gingen we met de taxi naar Seefeld.

Daar aangekomen vroeg de chauffeur met een kleine glimlach f40,00 voor een ritje van 5 kilometer. KASSA.

We ontmoetten Leny en haar vriend Hubert in de afgesproken kroeg.

Zij lieten ons de discotheken zien en wij testten de soorten bieren.

Voordat we de taxi weer instapten voor de terugreis, vertelde

Leny ons dat we de volgende dag weer moesten bellen, omdat we waarschijnlijk wel bij die vrienden konden logeren.

Gezien het feit dat de camping toch al duur genoeg was, belden we de volgende morgen meteen op.

De telex meldde ons dat we alles in konden pakken en verhuizen.

Ons basiskamp lag nu nog maar 5 minuten lopen van de kroegen af, zodat de motoren ook een paar dagen vakantie kregen.

Verder zijn we een keer gaan rodelen (dit moet eigenlijk met een beetje vaart gaan, maar aangezien er een dikke moeder voor ons gleed en de boel een beetje oprield, ging dit dus niet).

Donderdags zijn we met de reisorganisatie, waar Leny voor werkt, naar Italië geweest. Alwaar we wat souvenirs kochten.

De laatste avond in Seefeld werd er toch wat gevarieerd met het eten. Deze keer.....chinees.

Vrijdag 5 augustus: de terugweg.

Ongeveer 10 uur vertrokken we vanuit Seefeld.

Het was de bedoeling om tot voorbij Stuttgart te rijden. Na ongeveer 200 kilometer de eerste tankstop en tevens wat gegeten.

Een half uurtje later weer op de motor en rijden maar en natuurlijk ook een file. Dit was voor ons dus geen probleem.

Na 175 kilometer weer tanken. Achteraf vermoeden we dat het hier gebeurd is.

We hadden 50 kilometer

gereden en het moest

een keer gebeuren: PECH.

En hoe, een lekke achter-

band. Na enkele honderden

meters geslinger en wat

liters zweet, stonden

Rob en Gerty eindelijk

veilig en ongedeerd op

de vluchtstrook.

Geluk bij een ongeluk,

want 100 meter verder

was een P-plaats.

Daar werd het spijkertje

uit de band gehaald en de

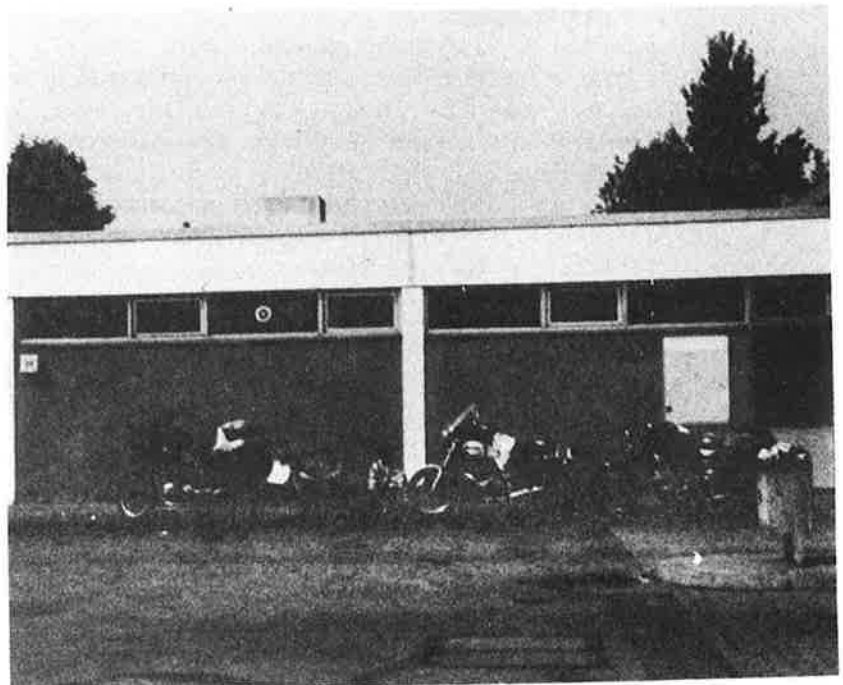
bus met schuim erop gezet.

Snel wat rondjes op de

P-plaats gereden en toen

over de vluchtstrook met

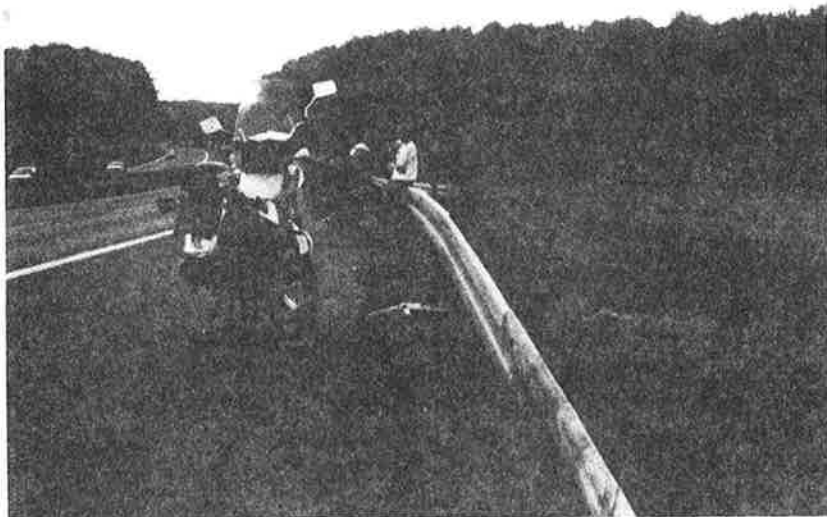
een snelheid van 40-50 km/u.



Ongeveer 2 kilometer verder klapte de band ineens en dus naar een praatpaal en die vent van de centrale proberen duidelijk te maken waar we stonden.

Een half uur later komt er zo'n dikke duitser in een gele wagen die ook niks kon doen.

Rob moest mee naar een dorpje (Merklingen). Het was inmiddels 5 uur geweest, dus waren alle winkels gesloten.



Er werd een vrachtwagen opgeroepen en de motor werd opgeladen.

We moesten dus op zoek naar "zimmer frei". Dit was gelukkig zo gepiept.

Voor de afwisseling aten we nog maar een schnitzel met friet en dan maar vroeg naar bed.

Zaterdag 6 augustus: Om half 8 stonden Jacques en Rob op om naar "reifen Bosch" te rijden. Die man daar probeerde Rob nog een nieuwe buitenband aan te smeren omdat hij volgens hem kruimelde.

Maar dit waren alleen maar resten schuim.

Toen waren we voor 40 Mark klaar.

Snel terug naar onze Zimmer, het achterwiel erin en ontbijten.

Tien uur vertrek, we lagen 150 kilometer achter op schema.

Bij onze laatste tankstop vlak voor Venlo weer problemen: de pompbediende had Geert z'n tank te vol gedaan. Dus wij zaten te eten en keken naar buiten.....de benzine gutste onder Geert's tanktas vandaan.

Snel naar buiten en overhevelen. Eindelijk weer naar binnen, friet koud... verdomme.

De laatste 100 kilometer gingen in.

Bij de grens aangekomen wilden we natuurlijk van de Marken en Schillingen af. Even bij het GWK aan.

Ongeveer een uur later waren we dan eindelijk in St. Tunnis en dus wilden we zo snel mogelijk koffie.

De kortste weg was naar Gerty en onder het genot van lekkere, Hollandse koffie hebben we nog even nagepraat.

Zo kwam er een einde aan een heerlijke maar nooit te vergeten motorvakantie.

GEERT, JACQUES, GERTY EN ROB.

LANG WEEKEND GENEVE

Nederland heeft het afgelopen jaar een aardig woordje meegesproken in de motorsport. Te beginnen in de wegrace, met de fantastische resultaten van Hans Spaan natuurlijk. Een derde plaats in de eindstand van de 125 WK is natuurlijk voortreffelijk, teweten dat dit een zeer sterk bezette klasse is geworden.

In de 250 cc hebben we de coming man, Wilco Zeelenberg, die toch enkele verrassende uitslagen heeft weten te boeken. Volgend seizoen gaat ie alle GP's afwerken, dus wij Nederlanders hebben eindelijk weer iemand in de 250 cc waar we van kunnen smullen.

Bij de zijspannen hebben we Egbert Streuer en Bernard Schnieders, die dit jaar helaas wat tegengevallen zijn. Maar volgend jaar hopen ze de titel op een Cagiva weer terug te pakken.

De motocross kende dit jaar een ongekende weelde. In alle vier de klassen streden de Hollanders vooraan mee.

In de 125 cc reed Dave Strijbos serieus voor de wereldtitel en Pedro Tragter voor het brons.

In de 250 cc was het John van den Berk die de wereldtitel in de wacht wist te slepen. Nog nooit heeft een Nederlander dit gepresteerd.

Ook Gert-Jan van Doorn reed een goed seizoen, vooral de tweede helft daarvan werden zeer goede uitslagen geboekt. Z'n inzet werd beloond met een vierde plaats in de eindstand.

In de 500 cc was het natuurlijk Kees van de Ven die de hollandse kleuren hoog wist te houden. Ook Kees behaalde een vierde plaats in de eindstand.

In de zijspanklasse tenslotte wisten Timmermans en Verhagen het WK af te sluiten met een vijfde plaats. En dan te weten dat zij nog maar enkele seizoenen samen bezig zijn.

Nadat vorig jaar John van den Berk in Schwanenstadt de wereldtitel wist te pakken in de 125 cc, kwamen de verhalen los dat het daar een grandioos feest was geweest. Nu dit jaar Dave Strijbos lang aan de leiding stond in het WK, werd het plan gerezen om de laatste wedstrijd in Geneve mee te maken. Met elf man sterk reserveerden we een hotel in Thonon les Bains (gelegen in Frankrijk) aan het meer van Geneve.

Op vrijdagmorgen 26 augustus om 7.00 uur stonden we gezakt en gepakt op d'n Brink. De groep bestond uit Gert-Jan Willems, Rob van Mill, Rini Willems, Mat Logtens, Johan van de Ven, Tonnie Schoenmakers (alias de Pin Up club star), Geert van Hees, Bernadette de Hoog, Frenck Hermans (alias Kevin Schwantz), Gonnie Hermans en ondergetekende.

We vertrokken richting Maastricht- Luik- Bastogne- Luxemburg- Metz- Nancy- Dyon. En vervolgens via de N5 rechtstreeks naar Geneve.

Het was redelijk motorweer, alleen in de Ardennen hadden we een heel klein beetje motregen.

De laatste honderd km van de rit bleken de mooiste te zijn. Met de col de la Faucille tussen La cure en Gex. Deze col was voorzien van schitterend asfalt en verschrikkelijk veel bochten. Alleen de eerste drie versnellingen bleken hier nodig te zijn. Het was daarom een en al gooi en smijtwerk. Toen we de bergen uitkwamen kregen we meteen een prachtig uitzicht op het meer van Geneve. Die blauwe gloed tussen de bergen was zo indrukwekkend, het leek net een grote zee. De omtrek van het meer is ruim 150 km. Dus van hier naar Amsterdam.

We kwamen eerst in Nyon, een voorstadje van Geneve en vervolgens in de stad zelf. Geneve is een lust voor het oog. Een hele schone stad met daarentegen veel Porsches en Ferrari's. Het is een echte handelsstad met veel banken en internationale instellingen. Het is daarom niet verwonderlijk dat eenderde van de bevolking aldaar een buitenlander is.

Om 19.00 uur kwamen we aan bij het hotel in Thonon les Bains. Het was een ANWB erkend hotel, genaamd Hotel Ma Campagne. We hadden ruim 850 km afgelegd, zodat we zin hadden in een lekker diner. In het hotel bestelden we een vijf gangen diner voor maar 68 FFfr. Daarna liepen we nog even naar het meer van Geneve. Dit bleek toch een beetje te inspannend te zijn, want halverwege bleven we op een terras steken. Opvallend was dat om 12 uur geen alcohol meer getapt mocht worden. De politie kwam zelfs langsrijden of de kasteleins zich wel aan de wet hielden. De volgende morgen sliepen we uit tot 8 uur. Na een frans ontbijt (le petit déjeuner), waarbij we de croissants moesten bijdenken, werden de oliepeils van de motoren gecontroleerd. Bij een enkeling moest olie bijgevuld worden. Om half 10 vertrokken we. Het was schitterend weer voor de motorrijder. Een heerlijke blauwe hemel met een lekker zonnetje erbij.

We begonnen met de col de la coe. In een dorpje wisselden verschillende van ons zwitserse franks in tegen franse franks, want het bleek dat we toch het grootste gedeelte van het lange weekend in Frankrijk zouden doorbrengen. Alleen de motocross op zondag werd in Zwitserland verreden. Onderweg maakte Rini Willems nog enkele foto's van elk van ons in een fraaie haarspeldbocht. Daarna reden we door naar Chamonix. Een wintersportplaatsje, 80 km verderop gelegen. Onderweg kwamen we nog door Albertville, waar in 1992 de Olympische winterspelen worden gehouden. Vlak bij Chamonix ligt de Mont Blanc tunnel waar we ook nog een kijkje namen. In Chamonix namen we nog een heerlijke sorbet. Het was op dat moment eigenlijk te heet om motor te rijden. We hadden daarom genoeg km's gereden en reden terug naar Geneve, waar Johan van de Ven (alias Eddie Lawson) even naar de motocrossbaan reed. Hij was zo benieuwd hoe de baan eruit zou zien. We reden nu terug naar het hotel en verwisselden de motorkleding met de zwemkleding. We gingen nog een paar uurtjes zwemmen aan het meer van Geneve. Hier werden nog enkele interessante foto's geknipt van voorbijgangers. Deze kunnen bijbesteld worden bij Rini Willems. Daarna reden we de stad in en parkeerden de motors in een speciaal hiervoor geschikte kelder. We mochten de motor hier gratis parkeren, terwijl automobilisten wel moesten betalen. Toch een voordeel voor een motorrijder. Het was zaterdagavond en koopavond aldaar, de winkels bleven los tot 8 uur. We pikten eerst een terras en nuttigden wat fris. De ober leek eigenlijk meer op een komiek want we lagen af en toe dubbel van het lachen. Daarna hebben we heerlijk gedineerd in een restaurant. Eigenlijk niet in, maar buiten, midden op straat in een winkelcentrum. De voorbijgangers keken als het ware het eten van onze bord. Een heerlijke douche in het hotel friste ons weer op. Om 10 uur stond iedereen weer voor het hotel en we liepen richting de stad. Nu bleek het hier ook nog kermis te zijn. En wat voor kermis. Een gigantisch kermisterrein met zeer grote en zeer rare attracties. Zoals de viskraam. Niet de viskraam die we hier kennen, maar een kraam waar de vis nog levend rondzwemt. Je moet de vis zelf vangen met een hengel en als je hem dan vangt, wordt ie door de baas van de kraam persoonlijk met een gummiknuppel op de kop kapotgeslagen. Daarna liepen we de tent binnen waar een stuk of acht dames optraden. Na elk dansnummer gingen ze van het podium en kwamen dan weer terug in een ander luchtig pakje. Op een gegeven moment liepen wij ook naar buiten om te kijken waar die meiden bleven. Ze bleken iedere keer in een autobus te stappen. Een van ons werd door de politie aan de kant gedrukt, want deze politie wilde zijn fraaie uitkijkplaats innemen.

Om een uur of een keerden we terug naar het hotel, want de volgende dag was de dag van de waarheid. De dag waar de nieuwe 125 cc wereldkampioen bekend zou worden.

Om half 8 's morgens was het reveille en om 8 uur zat iedereen slaperig aan z'n ontbijt. De sterke verhalen van de dag ervoor weer ophalend.



Met z'n allen poserend voor het hotel. Vlak voordat we naar de motocross vertrokken. Hierbij ook ons eigen gemaakt spandoek.

Om 9 uur vertrokken we naar Geneve of beter gezegd naar Carouge, een klein plaatsje vlak onder Geneve.

Het parkeren van de motors ging nogal moeilijk want het was al behoorlijk druk. Zoals gezegd, we hadden een spandoek gemaakt met de tekst LAND VAN CUYK GROET DAVE STRIJBOS. Deze tekst hadden we zo gekozen omdat we ook uit alle delen van Land van Cuyk kwamen. Nadat de motors geparkeerd waren, ging het spandoek meteen omhoog. Vanaf toen hadden we veel bijkijks. De eerste camera die het in de gaten had was van de NOS (studio sport). We hadden ook een stuk of zes hoorns bij ons en een stuk of twaalf vullingen. We liepen nu richting circuit. Onderweg werden we hartelijk ontvangen door de vele Hollanders. Het mooiste was natuurlijk de koude oorlog tussen de hollanders en de fransen. We riepen steeds Strijbos een, Bayle twee. Er waren eigenlijk maar weinig spandoeken aanwezig. Daarom werden we ook enkele keren door het filmteam van de heilige koe gefilmd. Later ook nog door de Italiaanse pers en natuurlijk de vele amateurfilmers die aanwezig waren. Ook het motorfilmteam St. Anthonis had ons niet vergeten. In de officiële tijdtraining ging Bayle Drie seconden sneller dan Strijbos. Maar ja, dit was al meerdere malen voorgekomen dit jaar terwijl Strijbos dan de Grand Prix toch won.

De spanning steeg voor aanvang van de eerste manche zo verschrikkelijk hoog op. We stonden bij de eerste bocht na de start. We konden de start dus goed volgen en de baan konden we voor 60 procent overzien.

Het leek net een arena, zoveel herrie werd er door iedereen en door ons geproduceerd. De fransen hadden al gauw de breedste grijns op hun gezicht want Jean michel Bayle leidde het veld na de eerste doorkomst. Strijbos was met de start gevallen en moest als laatste de race vervolgen. In de loop van de race bleek dat Bayle verschrikkelijk snel was. Hij passeerde daarom ook als eerste de finish. Strijbos wist de schade nog enigzins te beperken door als vierde te finishen. Nu bleek dat ze allebei evenveel punten hadden. Wie nu in de tweede manche voor de ander zou eindigen



Midden in de arena voor aanvang van de tweede manche.

was de nieuwe wereldkampioen. Strijbos stond dus voor een zeer moeilijke opgave. Hij moest Bayle verslaan, wilde ie wereldkampioen worden. Voor aanvang van de tweede manche nam Bayle als eerste een plaats achter het starthek. Strijbos mocht als tweede op komen rijden en ging langs Bayle staan. Als derde mocht Pedro Tragter een plaats zoeken achter het starthek. Hij was zo slim om aan de andere kant van te gaan staan. De koude oorlog tussen beide kemphanen laaide dus behoorlijk op. Bayle voelde zich niet happy tussen deze beide nederlanders. Hij duwde z'n motor terug en ging vijf meter verderop aan het starthek staan. Ook nu steeg de spanning langs de baan.

Tot ieders verrassing nam Strijbos kopstart en met z'n teamgenoot Massimo Contini op de tweede plaats. Na de eerste doorkomst was Bayle al tweede. In de tweede ronde passeerde Bayle Strijbos alsof ie stilstond. Er was gewoon geen beginnen aan voor Dave. Alleen een technisch mankement kon Bayle nog van de overwinning en de daarbijbehorende wereldtitel afhouden. De hollanders probeerden Strijbos nog wel aan te moedigen maar het hielp allemaal niet meer. Bayle werd de nieuwe wereldkampioen en de hollanders werden akelig stil. Een enkeling probeerde nog boven het geluid van de fransen heen te komen. Ook zij trokken toch huisafwaarts. Het had zo mooi kunnen zijn. Bij een eventuele wereldtitel van Strijbos kreeg elke hollander aldaar een T shirt van Premier. En 's avonds was de tent afgehuurd door Dave's sponsor White Power. Het mocht allemaal niet zo zijn. We hielden ons maar aan een bekend gezegde : bij elke sport is een winnaar en een verliezer. We keerden terug naar het hotel. 's Avonds gingen we weer terug naar de kermis. Om twaalf uur was het voor ons afgelopen, want er stond ons de volgende dag een lange reis voor de boeg.

Toen we de volgende ochtend opstonden regende het pijpestelen. Er werd nog overwogen om de regenkledijng niet aan te doen, maar later bleek dat we die echt niet konden missen. Tot 50 km voor Dyon bleef het regenen in de bergen hing ook nog een heerlijke mist.

In Luxemburg begon het weer te regenen en pas voorbij Maastricht werd het weer droog. Bij Charles namen we weer een heerlijke ouderwetse hollandse frites. Er werd nog heerlijk nagepraat en 's avonds werd de videoband van Studio Sport nog gedraaid. De sfeer van een dag ervoor werd nog eventjes opgehaald. Het was zondermeer een fantastisch weekend, waar ik 2040 km voor over had. Maar voor de derde keer in z'n carrière moest Dave weer genoeg nemen met de titel Vize Weltmeister

Tekst: Marcel Hermans



STICKERS
VAANTJES
RELATIEGESCHENKEN
BEDRUKTE TEGELS EN GLAZEN

Op al uw sportprijzen
o.a. bekens, trofeeën, standaards, medailles, etc. 25 %
korting, kontant en afgehaald.

Tevens eigen graveerinrichting

SPORTPRIJZENHANDEL

Gebr. Botterhuis

Grotestraat 114, Sambeek telefoon 08855-71663
Verl.Maanderweg 137, Ede, telefoon 08380-17104

NAAR DE DONNINGTON-RACES IN ENGELAND
EE

Na wat heen en weer gebeld te hebben kwamen we tot een afspraak. We zouden 5 augustus 7.30 uur bij elkaar komen op de Brink in St. Anthonis.

Daar aangekomen, bleken er nog 2 man te zijn (eigenlijk 5) namelijk Willy en Matt en dus kon de reis beginnen.

Het weer hadden we in elk geval mēē , de zon stond al vroeg hoog aan de hemel. Via Lille gingen we richting Calais, waar we voor de overtocht de Hoovercraft zouden nemen. Daar aangekomen bleek echter dat die voor de hele dag al was volgeboekt.



Dus zat er niets anders op dan de boot te nemen, maar daar moesten we ook nog anderhalf uur op wachten. Rond 2 uur kwamen we in Dover aan, toen naar de douane, maar dat ging vrij snel.

Nu gingen we richting Donington. Echter in de buurt van Londen reden we verkeerd, met het gevolg dat we op een gegeven moment in Londen zaten. Nou ik kan je verzekeren dat het een heel gepuzzel was, maar na verschillende keren vragen aan de politie kwamen we er toch uit en kwamen we rond 21.15 uur in Donnington aan.

Toen tenten opzetten, even een pilsje pakken en gaan slapen.

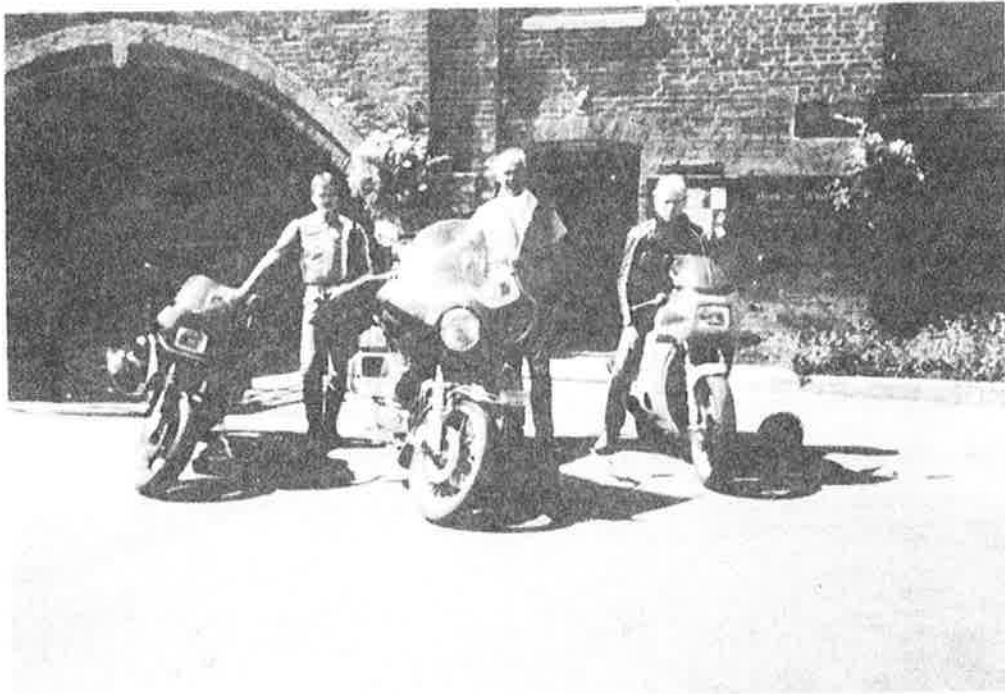
De volgende ochtend, was het weer stralend weer. Nadat we het breakfast hadden gebruikt (geroosterd brood en witte bonen in tomatensaus) hebben we in de omgeving een toer gemaakt. Ongeveer 4 uur waren we weer terug en zijn toen een kijkje op de camping gaan nemen. Dat was een mooi schouwspel . Er werd heel veel gedronken of beter gezegd gezopen. (zeker vanwege de enorme hitte, 33°)

Met gevolg ontkleden en spuitpartijen met drank en wilde ritten met motors en auto`s over de camping.....sensatie.



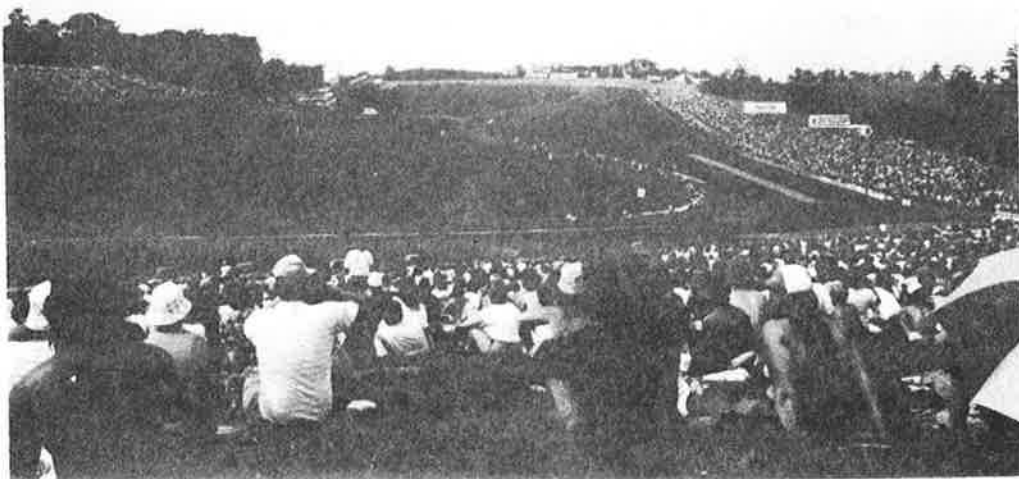
Ook hebben we op het circuit naar een groot beeldscherm gekeken naar races. Toen zijn we weer gaan slapen en ondanks de harde muziek lukte dat ook nog.

Volgende morgen zondag 7 augustus , het was er werkelijk al vroeg snikheet, abnormaal voor Engeland.



Rond 10 uur zijn we naar het circuit gegaan, daar zijn we de hele dag gebleven, onder plastic zakken om ons tegen de zon te beschermen anders waren we levend verbrand, want er was totaal geen beschutting.

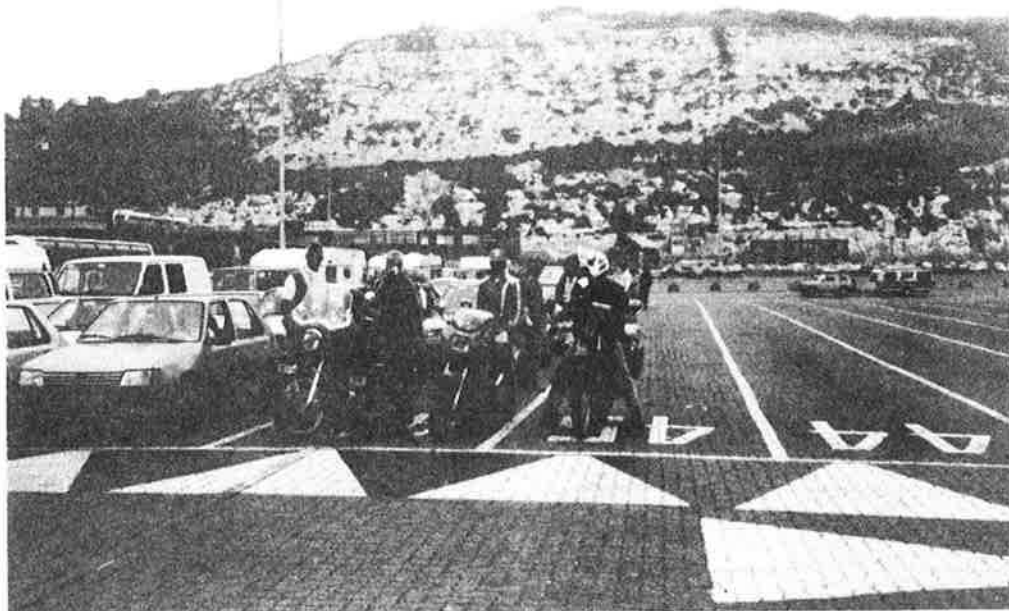
De races op zich vond ik een mooi schouwspel, vooral omdat ik dit nog nooit echt gezien heb. Willy en Matt hadden het al vaker gezien.



's Avonds zijn we nog gaan eten en hebben een pilsje gepakt en toen naar bed want de volgende dag zouden we vroeg vertrekken.

Om 5 uur stonden we op, boeltje ingepakt , en rond zes uur reden we in dichte mist naar Dover. Maar onderweg kreeg Matt pech met zijn motor. Wat het precies is geweest weet ik niet maar wel dat hij véél moest tanken.

Ongeveer twaalf uur waren we op de boot en hebben daar lekker gegeten, en ondertussen waren we aan de andere kant.



Toen richting huis, en daar was ik om ongeveer 8 uur. Alles bij elkaar heb ik het een hele mooie en fijne reis gevonden, ik denk dat ik dit ook mag zeggen namens Willy en Matt.

Ik was nog nooit in Engeland geweest en vond het een interressant land en mensen. voor zover ik het in die paar dagen heb meegemaakt. Verder viel mij het links rijden ook reuze mee en is de Engelsman een heer in het verkeer, dat scheelt natuurlijk ook.

Hopelijk krijgen jullie, leden van M.C.C. na het lezen van dit berichtje wat animo om er het volgend jaar ook eens een kijkje te gaan nemen.

Henk Grutters.

DE LAATSTE TOERTOCHT

Het is zover, zondag 2 oktober, de laatste toertocht van dit seizoen vindt plaats.

Waar gaan we naar toe, met z'n hoevelen zijn we vandaag, zou het weer droog blijven en zo gaat het verder in onze gedachten. Maar even terug naar de werkelijkheid.

Om 10.45 uur komen we aan op de Brink. We zijn niet de eerste, maar zeerzeker ook niet de laatste.

De motoren blijven komen van diverse richtingen. Degene die de motor gestald hebben op de Brink en dus besloten hebben om mee te rijden, krijgen meteen een briefje in de hand gedrukt met daarop vermeld:

GOEIE MORGEN,

Hebt U het paspoort niet vergeten, etc.

(De rest weet ik niet meer, want ik heb per abuis het briefje weggegooid).

Het blijkt dat we een 151 km lange ANWB-route volgen namelijk de Yssel en Berkelroute. Het beginpunt dat we nemen is s Heerenberg.



Inmiddels is het al 11.15 uur geworden, voordat de 26 tellende stoet motorrijders in beweging komt.

We volgen de weg naar Boxmeer, Gennep, daarna naar Duitsland richting Goch, Kleef, Emmerich, totdat we in s Heerenberg bij het Kasteel aankomen. Hier is onze eerste stop, er worden broodjes cq boterhammen gegeten, koffie gedronken en sigaretten cq sigaren gerookt. Ondertussen wordt besloten dat we individueel of in verschillende groepen kunnen (mogen) gaan rijden. Er ontstaan 3 groepen, die ik nu gemakshalve onderverdeelt in

1. De RD mannen bestaande uit 5 motorrijders
2. De Snelle jongens bestaande uit 5 motorrijders
3. De Toerrijders bestaande uit 16 motorrijders.

De RD mannen vertrekken als eerste, gevolgd door de groep toerrijders. Als laatste vertrekken de snelle jongens zoals gewoonlijk, deze hebben veel tijd nodig om hun machine aan de

praat te krijgen oftewel ze vinden het gewoon leuk om een hele groep in te halen.

Vanuit 's Heerenberg rijden we naar:

Genderingen-Silvolde-Terborg-Doetichem-Zelhelm-Ruurlo-Zwiep-Lochem-Almen-Zutphen-Warmsveld-Wichmond-Vorden-Baak-Bronkhorst-Steenderen-Doesburg-Drempt-Hoog keppel-Hummelo-Laaq keppel-Wehl-Beek-Stokkum-en weer terug naar 's Heerenberg.

Deze opsomming van plaatsen is bestemd voor diegene die deze laatste toertocht niet hebben meegereden, maar dat op eigen gelegenheid alsnog willen rijden.

Tijdens de rit werden we geconfronteerd met 3 wegomleggingen, die we zoals gewoonlijk niet opvolgen omdat we anders van de route afwijken. Het gevolg was dat we beter met een OFF THE ROAD hadden kunnen vertrekken.

In de plaats Zwiep waren de witte wieven (dit schijneen heksen te zijn) te zien.

In Baak vond een carnavalsoptocht plaats, waardoor we verplicht een kwartier moesten stoppen of we konden een stuk omrijden. We kozen dus voor het eerste.

Bronkhorst is een gezellige kleine stad met smalle keienstraatjes, overvolle terrasjes.

Even voorbij Stokkum was een bord geplaatst met daarop vermeld 's Heerenberg 6 km. We zijn niet meer naar 's Heerenberg gereden maar hebben meteen de kortste weg naar huis genomen.

Om ca. 16.00 uur zaten we met een glas drinken voor ons neus in 't Caffeeetje te wachten tot de rest van de club langs kwam.

Al met al was het een mooie toeristische route om te rijden.



Een redactie lid.



CAFE - BAR
BILJART

i Cafeetje

PIET HEIN
EN BEATE

BREESTRAAT 18

ST. ANTHONIS

Tel. 08858-3469